

ภาคผนวก ค

เลขที่หนังสือ : กค 0811/5212

วันที่ : 12 มิถุนายน 2545

เรื่อง : ภาษีธุรกิจเฉพาะ กรณีให้อสังหาริมทรัพย์แก่บุตร

ข้อกฎหมาย : พระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 244) พ.ศ. 2534, มาตรา 91/1(4), มาตรา 91/2(6)

ข้อหารือ : นาย ส. ได้กรรมสิทธิ์ถือครองที่ดินพร้อมบ้านมาตั้งแต่วันที่ 16 เมษายน 2529 ต่อมาบ้านมีสภาพทรุดโทรมมากจึงได้รื้อถอนบ้านหลังเก่า และได้ปลูกสร้างใหม่ในบ้านเลขที่เดิมในปี พ.ศ. 2538 ก่อสร้างเสร็จเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2539 ต่อมาในปี พ.ศ. 2540 นาย ส. ได้ยกที่ดินพร้อมบ้านให้แก่ นาย บ. ซึ่งเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งจังหวัดปัตตานีได้มีหนังสือแจ้งให้ นาย ส. ไปเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ นาย บ. จึงหารือว่า ตามกรณีดังกล่าว นาย ส. ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะหรือไม่

แนววินิจฉัย : ตามข้อเท็จจริงดังกล่าว นาย ส. ให้ที่ดินพร้อมบ้านตึกสามชั้นหนึ่งหลัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยไม่มีค่าตอบแทนแก่ นาย บ. ด้วยกฎหมาย เมื่อปี พ.ศ. 2540 เนื่องจาก นาย ส. ได้กรรมสิทธิ์ ถือครองที่ดินที่ ยกให้ในปี พ.ศ. 2529 ส่วนบ้านตึกสามชั้นที่ยกให้ตามสัญญา นาย ส. ปลูกสร้างใหม่เสร็จเมื่อปี พ.ศ. 2539 จึงเป็นกรณีที่ได้ที่ดินและอาคารที่ยกให้ตามสัญญามาไม่พร้อมกัน การนับระยะเวลาการได้มาให้อาศัยระยะเวลาการได้มาซึ่งที่ดินหรืออาคารที่ได้มาภายหลัง ตามมาตรา 3(6)(ค) วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 244) พ.ศ. 2534 เมื่อ นาย ส. ทำสัญญาให้ที่ดิน และอาคารแก่ นาย บ. ในปี พ.ศ. 2540 ซึ่งถือเป็นการขายตามมาตรา 91/1(4) แห่ง ประมวลรัษฎากร จึงเข้าลักษณะเป็นการขายภายใน 5 ปี นับแต่วันที่ได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ ประกอบกับ นาย ส. มิได้มีชื่อในทะเบียนบ้านที่ยกให้ จึงอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ ตามมาตรา 91/2(6) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับมาตรา 3(6) แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 244) พ.ศ. 2534